

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1420010035
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1420010035.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 27. októbra 2021 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný B. W.: nar. XX.XX.XXXX v K., bytom K., U. Č.. XXXX/X, zamestnaný

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 19. augusta 2019 v byte v Bratislave, na ulici M. W. č. XXXX/XX vo večerných hodinách približne po 20:15 hod. do poškodenej - svojej družky K. I., nar. XX.XX.XXXX v G., ktorá bola pod vplyvom alkoholických nápojov z dôvodu, aby mu táto vrátila peniaze obžalovaný, ktorý bol tiež pod vplyvom alkoholických nápojov túto najmenej trikrát sotil od seba v dôsledku čoho táto padala na zem, počas čoho sa jej vyhrážal, že ju zabije pričom poškodená utrpela ľahké zranenia a to narazenie (kontúziu) tváre v okoloočnicovej oblasti vpravo, viaceré narazenia (kontúzie) prednej strany hrudníka obojstranne, narazenie (kontúziu) pravého i ľavého ramena, narazenie (kontúziu) hrudníka v jeho zadnej časti vľavo, dvojnásobné narazenie (kontúziu) bedrovej oblasti vľavo, viacnásobné narazenie (kontúziu) pravého stehna, narazenie (kontúziu) ľavého stehna, narazenie (kontúziu) pravého kolena s dobou liečenia 14 dní.

T e d a

inému úmyselne ublížil na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na §139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona a za to sa

-2- 2T/4/2020

o d s u d z u j e :

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody sa mu p o d m i e n e č n e o d k l a d á .

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 05.februára 2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV, pod sp.zn. 1 Pv 324/19/1104 obžalobu na obvineného B. W. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

od nezisteného mesiaca roku 2008 do 19. augusta 2019 v byte Bratislave na ulici M. W. XXXX/XXX ako i ďalších nestotožnených adresách v K., obývajúc tento so svojou družkou poškodenou K. I. túto opakovane verbálne i fyzicky napádal tým spôsobom, že ju udieral rukami zovretými v päšť do oblasti tváre, hrudníka, drieku, krku, brucha, sácal ju, hádzal o nábytok, kopal do hlavy a drieku, škrtil, pričom jeho konanie sa zintenzívnilo začiatkom roka 2019, kedy poškodenú fyzicky napádal každé dva dni rukami zovretými v päšť tak, že ju udieral do tváre, rúk, hrudníka, hádzal po nej veci z domácnosti, počas čoho poškodenej slovné vulgárne nadával, osočoval ju, že je neschopná, neporiadna, nemá prácu, je alkoholička, počas čoho sa jej vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho poškodená opakovane utekala z bytu, pričom jeho konanie vyvrcholilo dňa 19. augusta 2019, kedy do poškodenej pod vplyvom alkoholu začal sácať, opakovane ju udrel do oblasti tváre a oka, následne ju hodil na zem, zvalil sa na ňu a začal ju škrtiť, počas čoho sa jej vyhrážal, že ju zabije a žiadal od nej, aby mu vrátila peniaze, pričom poškodená utrpela ľahké zranenia a to narazenie tváre, hrudníka, ramena, stehna, kolena s dobou liečenia 14 dní.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne a zároveň poškodenej K. I., svedkov M. P., K. W., M. Š., Mgr. T. M., JUDr. B. L., Q. M., výsluchom znalcov, prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po tom, čo na hlavnom pojednávaní bola prednesená obžaloba, obžalovaný bol poučený o svojich právach a umožnené mu bolo urobiť niektoré z vyhlásení podľa ustanovenia § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.). Tento urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. por., že je nevinný zo skutku uvedeného v obžalobe.

-3- 2T/4/2020

Súd vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie počas jednotlivých nariadených hlavných pojednávaní a to:

-výsluchom obžalovaného

-výsluchom svedkyne a zároveň poškodenej K. I.

-výsluchom svedkov - susedov v predmetnom bytovom dome

-Mgr. Q. M.,

-JUDr. B. L.,

-Mgr. T. Macha,

-výsluchom svedkov - rodinných príslušníkov obžalovaného a poškodenej

-matky obžalovaného - K.G. W.

-matky poškodenej - M. Š.

-sestry obžalovaného - M. P.

-v súlade s ustanovením § 263 ods. 1 písm. a/ Tr.por. - súd prečítal výpoveď svedkyne - dcéry poškodenej

- P. I.

-výsluch znalcov

-znanca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia

- doc. MUDr.

M. Y., PhD., ktorý vypracoval znalecký posudok vo vzťahu ku poškodenej,

-znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie, psychiatria - MUDr. E. T., PhD. - ktorá vypracovala znalecký posudok vo vzťahu k osobe obžalovaného,
-v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Tr.por. - súd prečítal znalecké posudky znalkyne z odboru psychológia PhDr. Z. C. - ktorá vypracovala znalecké posudky vo vzťahu k osobe obžalovaného a vo vzťahu k osobe poškodenej

Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav veci:

V predmetnej veci bolo preukázané, že obžalovaný v časovom období od nezisteného mesiaca v roku 2008 do jeho vzatia do väzby (t.j. do 19.augusta 2019) žil s poškodenou v spoločnej domácnosti v družskom vzťahu. Počas ich spoločného spolužitia - t.j. viac ako jedenásť rokov - bývali na rôznych miestach v rámci okresov Bratislava - bývali v podnájme na ulici Q. (Bratislava IV), v rodinnom dome v podnájme v Bratislave IV - v mestskej časti Dúbravky.

Posledné dva roky - pred vzatím obžalovaného do väzby bývali na adrese M. W. č. XXXX/XX, K. T.. Predmetný byt bol vo výlučnom vlastníctve obžalovaného a to na základe kúpnej zmluvy, zo dňa 26.apríla 2017. Predmetná skutočnosť vyplynula z listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. K. - V., ako i z uznesenia Okresného súdu Bratislava IV, pod č.k. 23 C/67/2019-59, zo dňa 08.januára 2020 - založené na č. I. 317-322.

Pokiaľ malo ísť - podľa obžaloby - od časového obdobia nezisteného mesiaca roku 2008 do dňa 19.augusta 2019 - kedy mal obžalovaný poškodenú opakovane verbálne i fyzicky napádať tým spôsobom, že ju udieral rukami zovretými v päšť do oblasti tváre, hrudníka, drieku, krku,
-4- 2T/4/2020

brucha, sácať ju, hádzať o nábytok, kopať do hlavy a drieku, škrtiť, pričom jeho konanie sa malo zintenzívniť začiatkom roka 2019, kedy poškodenú fyzicky napádal každé dva dni rukami zovretými v päšť tak, že ju udieral do tváre, rúk, hrudníka, hádzal po nej veci z domácnosti, počas čoho poškodenej slovné vulgárne nadával, osočoval ju, že je neschopná, neporiadna, nemá prácu, je alkoholička, počas čoho sa jej vyhrážal zabitím, v dôsledku čoho poškodenej opakovane utekala z bytu - toto dokazovaním nebolo preukázané.

Za toto predmetné časové obdobie nezisteného mesiaca roku 2008 do roka 2019 vrátane
- súd nemal žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali protiprávne konanie zo strany obžalovaného.
- v konaní neboli do vyhlásenia rozsudku predložené k tomuto časovému obdobiu žiadne listinné dôkazy
- napr. lekárske správy, priestupkové konania vo vzťahu k obžalovanému v súvislosti s osobou - ako poškodenou na jednej strane a obžalovaným na strane druhej,
- svedkov, ktorí by vedeli preukázať výpoveď poškodenej.

Okrem výpovede obžalovaného a poškodenej - ktorý každý z nich vypovedal inak - čo je pochopiteľné súd vo veci mohol a teda aj vykonal výsluchy svedkov - susedov, ktorí bývali na adrese posledného bydliska - M. W. č. XXXX/XX v K..

Ako už bolo v rozsudku konštatované a vyplynulo to i z listu vlastníctva - predmetný byt, ktorý sa nachádzal na prvom poschodí vo vchode M. W. č. XX v K. patril výlučne obžalovanému a to na základe kúpnej zmluvy zo dňa 26.apríla 2017 - súd preto na základe predmetného listinného dôkazu, ale i z výpovede obžalovaného a v tomto smere i poškodenej, ktorí vypovedali, mal preukázané, že v predmetnom byte bývali teda viac ako dva roky.

Počas tohto predmetného obdobia obžalovaný ku skutočnostiam vo vzťahu k poškodenej potvrdil, že medzi ním a poškodenou bývali hádky i keď presne nešpecifikoval obdobie - z jeho výpovede to malo byť z dôvodu, že obaja spolu fetovali a poškodenej mala záhaľčivý spôsob života v tom, že požívala alkoholické nápoje, neľadala si žiadnu prácu, celú domácnosť financoval on a nemala žiadnu snahu zmeniť svoj život. Hádky medzi nimi boli spôsobom, že po sebe kričali, potvrdil, že ju občas aj strčil, ale to bolo všetko. Inak na ňu fyzicky nezaútočil. Tiež sa jej nikdy nevyhrážal zabitím alebo iným spôsobom, nikdy sa jej nevyhrážal.

Priznal, že raz v zápale hádky ju chytil pod krk, inak naše hádky prebiehajú tak, že po sebe kričíme a keď ma už vytočí, nakoľko mi nadáva na rodinu a podobne tak ja ju občas strčím a keďže je ona stále opitá tak vtedy padne na zem a jasné, že si niekedy spôsobí nejaké odreniny a modriny a navyše má

zlú zrážanlivosť krvi, čiže aj pri najmenšom údere alebo buchnutí sa jej hneď spraví modrina. Poprel v celom rozsahu, že by ju mal kopať alebo udierať päťou prípadne po nej niečo hádzať.

Poškodená k tomuto v rámci výsluchu dňa 20. augusta 2019 vypovedala, že zo strany obžalovaného to boli sácanie, drganie, päšťovanie ako do boxerského mechu, plus polozenie na zem, s tým, že on si na mňa obklačmo sadne a ruky mi dá do tej polohy, že ... ja sa aj tak neviem biť s niekým, to nie je môj štýl, aby som mu to ... útočila fyzicky, ale on ma ešte aj teda úplne degraduje, tým, že ma prišliapne a vtedy ma buď začne škrtiť alebo buchnátovať. Úplne ma do tej dá polohy, do ktorej by si muža neodvážil dať. On si dovoľí iba do mňa ísť.

Je to už každé dva, tri dni a často mi je už aj to, že on vlastne podľa všetkého trpí takou hraničnou poruchou osobnosti, kde on absolútne nedokáže mať emócie pod svojou kontrolou. On dostáva takzvané, také tie záchvaty amokové a on si ani nepamäť...on normálne mi povie, že nevie, čo spravil. Po takom ataku. On má výpadok.

-5- 2T/4/2020

Ku skutku, ktorý mal byť dokonaný dňa 19. augusta 2019 poškodená vypovedala, že ... po včerajšku som dostala výpadok. Lebo ma strašne otrieskal. Ja vôbec neviem, čo sa stalo. Ja sa pamätám iba na tých mojich susedov jak ma obkolesili a jak som bola (nezrozumiteľné slová) a bosá vonku. Ja som ušla z bytu, proste v tom roztrieštenom stave, asi mi hlavu obúchal a ...atď. neviem. Neviem.

Noo, hodil ma zrejme o zem, tam mám ten výpadok, lebo asi ma šmaril o zem tak, že mi hrkol mozog a vtedy ma tak prišliapol s tými nohami. Tu je to aj evidentné na tých rukách, škrtiť ma začal a ja som teda nevydala ani píp, to je jasné. A bola som rada vlastne, že som sa dokázala v tom adrenalínovom šoku postaviť a vymrštiť sa z toho bytu, že som vôbec dokázala ujsť lebo zase dostal taký zásek a nevedel poľaviť. Nevedel prestať, on by ma zabil. Tam išlo, mne ide o život, ale z akých popudov jeho. Išiel zas mal päšťoval, išiel proste päšťami, neviem, to je absurdné. To už neni pre mňa vôbec nijak znesiteľné. Nijak. A to musel byť taký úder, taká šleha, keď mi šila z úst krv a z nosa aj uší.

V rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní ku týmto skutočnostiam vypovedala - že náš vzťah bol dobrý, na úrovni, prosperujúci, smerujúci neustále k niečomu naplňaniu nových a nových cieľov, ktoré sa nám aj podarili realizovať. V priebehu celého obdobia - 12 rokov som nepociťovala, že by sme sa mali menej radi ako na začiatku. Preto som sa rozhodla, že mu odpúšťam, čo sa stalo, pretože v podstate určitým spôsobom som s odstupom času pochopila, že môj partner bol pod psychickým tlakom z rôznych strán. Spolužitie sme mali normálne, normálne sa správal, bol vždy zodpovedný. Boli sme jeden voči druhému zodpovední a ku normálnym partnerským konfliktom zhusťujúcim sa dochádzalo na základe psychického pretlaku, ktorý mal môj partner. Bol preťažovaný v pracovnej oblasti aj z časti rodinnej oblasti. Pokiaľ ide o konflikty - bol normálny priebeh konfliktov, kričali sme po sebe ako keď sa ľudia hádajú, úplne normálne.

Ku svojej výpovedi, ktorú vypovedala na polícii - dňa 20. augusta 2019 vypovedala - to čo je uvedené na polícii, na zázname. Aj to si úplne celé nepamätám. Čo som uviedla na polícii si pamätám. Došlo k výmene slovnej, konkrétne si nepamätám, aké dialógy sme si vymieňali. Nám hádky nevadili. Keď aj by to bolo každý deň, bol to náš spôsob komunikácie. My sme sa aj vedeli udobriť. Pokiaľ išlo o fyzické zaútočenie toto bolo ako kedy, ale mne to nevadilo, ja som tomu neprikladala dôležitosť. Situáciu som neriešila cez políciu, ani cez rýchlu zdravotnú pomoc.

Vo veci boli vypočutí ako svedkovia susedia bývajúci v bytovom dome na ulici M. W. č. XXXX/XX - Mgr. T. M., JUDr. B. L. ako i Q. M..

Svedok JUDr. B. L. - po celý čas dokazovania vypovedal - že s obžalovaným a poškodenou je susedom asi cez dva roky (výsluch vykonaný dňa 20.08.2019).

Podrobne sa vyjadril ku dátumu 19. august 2019. Pokiaľ však išlo o obdobie pred predmetným dátumom - k tomuto sa vyjadril že hlasné výkriky, buchot, trieskanie, výkriky mužského hlasu - nie je to prvýkrát, čo počul ten hlas, opakuje sa to pravidelne. Pred predmetným incidentom v minulosti viackrát počul silné hádky, krik, niekedy aj buchot cez stúpacie vedenia - o ktorom sa oprávnene domnieval, že pochádzali z daného bytu, ale nikdy som nebol svedok, očitým žiadneho napadnutia alebo násilia, ale ani hádky medzi obžalovaným a poškodenou.

Svedok Mgr. T. M. - po celý čas dokazovania vypovedal - že zvuky, hádky, krik či vulgarizmy v byte u vyššie menovaných osôb (obžalovaného a poškodenej) boli doslova „na dennom poriadku“. Často

počul z tohto bytu cez stenu hádky, kde on jej nadával do „kuriev a píč“ a vyhadzoval ju z bytu. On keď „hučal“ ona bola ticho, ale takisto uviedol, že niekedy vykrikovala aj ona (poškodená) na neho. Mal pocit, že keď o na ňu hulákal, ako keby bol v amoku.

-6- 2T/4/2020

Zároveň však vypovedal podobne ako svedok JUDr. B. L. - že on nebol očitým svedkom konfliktov medzi nimi. Ja počujem krik, vulgarizmy a hádky iba v tom byte. Tiež vypovedal, ja som nevidel, či ju bije, ale zvuky z toho bytu tomu určite nasvedčujú. Čo sa týka nejakých zranení v minulosti, to som nevidel, že by nejaké mala. Z bytu som počul viac menej kriky, hádky, kde buď kričal pán W. na ňu alebo pani I. na neho.

Svedkyňa Q. M. počas celého dokazovania vypovedala, že počas dvoch rokov alebo vyše dvoch rokov som bola svedkom spolu so susedmi neustálych hádok s ťažkým slovníkom, ktoré počujú aj maloleté deti, ktoré v dome bývajú. Takáto situácia bola aj predmetom riešenia domov schôdze, kde správca objektu mal vyzvať pána W., aby neporušovali domový poriadok, aby sa správali slušne. Opakovane boli zo strany susedov volané hliadky polície za účelom riešenia vzniknutých situácií. Hliadka však prišla a následne odišla, že nemôže nič urobiť, pretože pani I. nepodalala trestné oznámenie.

Na druhej strane i predmetná svedkyňa vypovedala, že ona nevidela fyzické útoky obžalovaného na osobu poškodenej. Iba som počula krik a zvalu - všetko sa odohrávalo za zatvorenými dvermi. Bolo to dlhodobo, je to vyše dvoch rokov, od kedy som na uvedenej adrese začala bývať. Vyhrážky boli z oboch strán a boli rôzne, ja som sa radšej vždy zavrela, aby som nemusela počúvať. Boli to nadávky, ona počula len zvuky a to v tom zmysle, že pán W. sa jej snažil dohovárať - minula mu peniaze, kde sú peniaze a takéto som ja počula.

Ona konkrétne políciu nikdy nevolala, ona konkrétne bitky na vlastné oči medzi nimi nevidela a to i napriek tomu, že poškodená sa jej sťažovala, že jej partner jej ubližuje a že nevie, čo s tým má robiť a že jej nikto nechce pomôcť. Svedkyňa jej povedala - nech sa zamestná a nech vedie riadny život. Potvrdila, že ku konfliktom, bitkám dochádzalo opakovane, slovník, ktorý používali obaja bol strašný, nadávali si hanlivo a nechutne, bolo to vzájomné. Vždy to vyvrcholilo fyzickým konfliktom.

Na druhej strane však svedkyňa vypovedala - fyzické útoky ona osobne nevidela, iba som ich počula. Počula som krik a zvalu, všetko sa odohrávalo za zatvorenými dvermi. Bolo to dlhodobo, je to vyše dvoch rokov, od kedy som na uvedenej adrese začala bývať.

V súvislosti s osobami obžalovaného a poškodenej sa vyjadrili i predmetní svedkovia.

Mgr. T. M. i keď poškodenú ľutoval mal za to, že táto si za svojej problémy môže sama, pretože, keď jej hovoril, aby od neho odišla - ona neodišla. Mal vedomosť o tom, že holdovala alkoholu - podľa neho možno i to bol dôvod ich hádok. Ona buď nepracovala alebo pracovala v bytovom dome ako upratovačka. S obžalovaným v bytovom dome nemal nikto problém.

JUDr. B. L. - vo vzťahu k jeho osobe sa obžalovaný nikdy nejako agresívne nezachoval. Pokiaľ išlo o poškodenú - túto poznal „zbežne“. Keďže poškodená mala vedomosť o tom, že svedok je právnik boli situácie - že sa neho obrátila žiadosťou o právnu pomoc - ktorú jej v rámci susedskej výpomoci aj poskytol. Tiež jej asi dvakrát požičiaval peniaze v čiastkach desať alebo dvadsať Euro. Keďže zistil, že poškodená mala tendenciu „bezodne využívať akékoľvek služby“ tak sa jej podľa možnosti vyhýbal.

Q. M. - vo vzťahu k obžalovanému vypovedala, že obžalovaný neprehovoril ani slovo. Pokiaľ išlo o poškodenú táto po tom, čo sa nastahovali na predmetnú adresu bola najskôr veľmi milá, sťažovala sa, že nemá peniaze a v tej súvislosti si od susedov požičiavala peniaze. I ona ju zo začiatku podporovala, aj peniaze jej požičala - ale keď videla, že požíva alko-

-7- 2T/4/2020

holické nápoje prestala jej ich požičiavať. Podľa nej nepracovala. Keď však bola triezva bola milá.

V predmetnej veci boli vypočuté i matky obžalovaného a poškodenej.

Matka obžalovaného - svedkyňa K. W.Á. vypovedala, že ona domácnosť syna a poškodenej nenavštevovala a obdobne to bolo i zo strany poškodenej vo vzťahu do jej domácnosti. Od syna (obžalovaného) mala vedomosť, že tento jej rozprával - že sa nemôže doma vyspať - lebo ho K. nenechá vyspať - že stále vykrikuje, že ho budí a že sa chce s ňou rozísť, ale že sa to nedá. Mala od syna vedomosť, že poškodená nechcela z bytu odísť. Stalo sa, že práve z dôvodu nedorozumení, ktoré boli

medzi nimi odišiel z bytu a prespal u nej. Toto sa stalo viackrát do mesiaca. Toto bolo i v čase keď bývali v podnájme.

Ona mala vedomosť, že poškodená preto nechcela opustiť domácnosť obžalovaného a teda sa rozísť - že ona nemala kam ísť a musela by zostať na ulici (toto nepriamo potvrdila i svedkyňa Q. M. - ktorá tiež potvrdila, že tiež jej hovorila, aby od obžalovaného odišla a ona tak neurobila.

Naviac a to bolo preukázané dokazovaním - po tom, čo bol vzatý obžalovaný do väzby - v predmetnom byte poškodená zotrvala a až na základe vydaného predmetného neodkladného opatrenia Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 23 C/67/2019-59, zo dňa 08.januára 2020, právoplatné dňa 28.januára 2020, vykonateľné dňa 11.februára 2020).

Matka poškodenej Mgr. M. Š. vypovedala - že ona o vzťahu jej dcéry s pánom B. W. nemala bližšiu vedomosť, dcéra sa mi nezdôverovala o spolužití s jej partnerom. Naposledy K. (poškodená) pracovala pred piatimi rokmi (výsluch vykonaný dňa 17.09.2019) - vtedy pracovala ako opatrovateľka v zahraničí. Na K. som videla viac krát zranenia - konkrétne som videla modriny, ktoré už boli čierne, boli na kolenách, na stehnách, na boku, ruky mala modrinové, videla som jej modriny na tvári pod okom, tieto som videla keď boli už také žlté a K. si to maskovala make-upom. K. sa vyhovárala, že modriny sa jej robia pri najmenšom dotyku, že sama sebe keď si stisne že sa jej robia modriny. Konkrétne nič nepovedala. Neviem povedať ako často som videla na K. modriny, nebolo to jedenkrát, mám pocit, že keď prišla ku mne vždy som na nej videla nejakú modrinu. Posledné dva roky K. chodila k nám menej, napríklad na jar 2019 som ja bola tri mesiace u druhej dcéry v Taliansku. Neviem sa preto vyjadriť presnejšie ako často som bola s K. v osobnom kontakte. Dcérinu domácnosť som nenavštevovala. Bola som prvýkrát na adrese M. W. -asi pred mesiacom.

Nikdy som nebola svedkom žiadneho hrubého správania pána W. voči mojej dcére, nebola som svedkom fyzického útoku pána W. voči dcére.

Až následne po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby jej dcéra hovorila - hovorila o tom, ako sa k nej pán W.Š. správal.

K osobe obžalovaného vypovedala - že pána W. som videla možno dva tri krát, ja som sa s ním vôbec nestretávala.

Sestra obžalovaného - M. P. vypovedala, že s bratom (keďže žije v zahraničí už viac ako 25 rokov) - bola v osobnom kontakte - štyri-päť krát do roka. V byte na ulici M. W. v K. bola asi trikrát. Pokiaľ išlo o poškodenú túto počas trvania ich vzťahu videla asi tri - štyrikrát. S bratom sa o jeho vzťahu s poškodenou nikdy nerozprávala, brat jej o partnerskom vzťahu k s poškodenou tiež nehovoril. Mala však vedomosť od svojej mamy - že obžalovaný často prespával v jej domácnosti.

-8-

2T/4/2020

Pokiaľ ide o predmetný deň - 19.august 2019 (pondelok) - obžalovaný potvrdil, že v predmetný večer došlo medzi ním a poškodenou k hádke - ktorá bola najskôr verbálneho charakteru a prerástla do fyzického útoku. Predmetná hádka vypukla kvôli peniazom. Obžalovaný chcel, aby mu poškodená vrátila 60 Euro pretože podľa jeho výpovede mu ich ukradla v piatok. Opätovne podľa jeho výpovede bola poškodená opitá. Okrem toho, že sa hádali slovne došlo tak i k fyzickému útoku. Potvrdil, že on ju sotil trikrát a trikrát i spadla na zem. Následne poškodená zobrala kľúče od bytu a išla na terasu ich bytu - on na terase jej kľúče zobral a na terase ju vymkol a zároveň jej povedal, aby odišla - keďže bývali na prízemí.

Pokiaľ išlo o poškodenú táto skutočne bola pod vplyvom alkoholických nápojov - predmetná skutočnosť vyplynula nielen z výpovede obžalovaného, samotnej poškodenej, ale i z lekárskej správy zo dňa 19.augusta 2019, čas 22:37 hod. - pacientka privezená RZP, ... dnes v ebriete (priznáva 2 dcl vodky) ....

Svedkovia - obyvatelia bytového domu ku predmetnému skutku sa vyjadrili

-svedok Mgr. T. M. - potvrdil, že v predmetný večer 19.augusta 2019 okolo 20:20 hod. počul zo svojho bytu veľký krik z bytu, v ktorom býval obžalovaný s poškodenou. Potvrdil, čo vypovedal obžalovaný - že predmetný konflikt musel vzniknúť v súvislosti s peniazmi - pretože počul: „Vráť mi tie peniaze, čo si mi ujabala, ty kurva“, Vráť mi tie peniaze, lebo ťa zabijem“. Následne už len počul zvuky, ako ju udieral v byte a pri tom vykrikoval: „Takto sa ti to páči?“. Následne počul úder a následne povedal: „Aj mne

sa to páči“. Následne opätovne v súlade s výpoveďou obžalovaného počul ako poškodená vybehla na terasu a tu kričala „o pomoc“. Počul ako obžalovaný kričal (opätovne tak ako to vypovedal obžalovaný vo svojej výpovedi - keď ju žiadal, aby odišla): „Vypadni odkiaľto ty kurva, lebo ťa zabijem“. Na základe predmetných skutočností svedok vypovedal, že telefonicky volal políciu.

-svedok JUDr. B. L. - potvrdil podobne ako vyššie uvedený svedok - že tiež vo večerných hodinách v predmetnom čase zo svojho bytu počul cez stúpacie vedenia hlasné výkriky, bucht, trieskanie, výkriky mužského hlasu - hlas s mimoriadnou intenzitou - preto vyšiel zo svojho bytu kde na chodbe stretol svedkyňu Q. M., ktorá tiež vyšla z bytu. I oni zavolali telefonicky políciu. Na základe inštrukcie operačného pracovníka boli inštruovaní, aby vyšli pred obytný dom - pre prípad, aby pustili hliadku do obytného domu. Vonku obaja počuli z okna z jedného z bytov hlasný krik, vrieskanie, prevažne mužského hlasu - pričom v určitom bode kričal: „Kurva zajebem ťa“ - alebo niečo veľmi podobné. Predmetný hlas patrilo obžalovanému.

-svedkyňa Q. M. potvrdila skutočnosti, ktoré vypovedal svedok JUDr. B. L. - i ona ako vychádzala z pivnice obytného domu počula nárazy alebo skôr bitku, búchanie do vchodových dverí. Vedela, že ide o bitku - pretože toto počula nespočetne krát. Potvrdila, že sused JUDr. B. L. privolať telefonicky políciu a spolu išli čakať predmetnú hliadku. Keďže boli vonku počuli zúfalé výkriky o pomoc, pani I. sa dostala na terasu a odtiaľ preliezla zábradlie a prišla za nimi. Toto bolo v čase asi o 20:15 hod. Osobne predmetná svedkyňa videla na poškodenej - veľmi opuchnuté, podliate krvou oko.

Súd tak vychádzajúc z predmetného dokazovania, ktoré v predmetnej veci bolo vykonané mal preukázané, že dňa 19. augusta 2019 v byte na ulici M. W. č. XXXX/XX v Bratislave došlo vo večerných hodinách približne po 20:15 hod. (tu súd vychádzal z výpovede aj predmetných svedkov - ktorí tiež predmetné ohraničili predmetným časovým údajom) - že medzi

-9- 2T/4/2020

obžalovaným a poškodenou došlo k verbálnemu útoku. Tento verbálny útok vznikol z dôvodu, nielen ako to vypovedal obžalovaný, ale potvrdil to i svedok Mgr. T. M. vo svojej výpovedi - ohľadom vrátenia peňazí. Preukázané bolo - že ako obžalovaný (tento uvádzal nielen vo vzťahu k svojej osobe, ale i vo vzťahu k poškodenej) tak i poškodená boli pod vplyvom alkoholu.

Po tom, čo verbálny konflikt medzi nimi neustal - ktorý spočíval nielen vo vulgarizmoch, ale i zo strany obžalovaného vyhrážkam zabitím vo vzťahu k poškodenej použil i fyzický útok.

Tu však súd vychádzal z výpovede obžalovaného (túto verziu nevylúčil i znalec). Výpoveď v tejto časti zo strany poškodenej súd vyhodnotil ako nedôveryhodnú a to s prihliadnutím na jej výpoveď, ktorá bola rozporná a nepreukázaná. Súd tak mal za to, že obžalovaný poškodenú najmenej trikrát sotil od seba v dôsledku čoho táto padala na zem. Predmetné sotenia tak zo strany obžalovaného (i napriek tomu, že táto bola pod vplyvom alkoholu) boli značné - opätovne vychádzajúc zo záverov znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia. Okolnosť, že poškodená bola pod vplyvom alkoholu nemal vplyv na jej pád.

To, že súd v tejto časti neuveril výpovedi, ktorú prezentovala poškodená - poukázal súd na závery opäť znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia.

Znalec jednoznačne vylúčil - škrtenie, ktoré pri svojej výpovedi uvádzala - pretože ak by tomu tak bolo ako uvádzala - boli by hematómy prítomné i na krku (čo pri prehliadke tela neboli, ale neobjavili sa ani v lekárskejších správach). Taktiež mal za to, že vo vzťahu k poškodenej nemohlo dôjsť ani ku krvi z nosa a uší - pretože ani táto skutočnosť nebola zaznačená v lekárskej správe prvotného ošetrojúceho lekára - čo v prípade, že by tomu tak bolo by bolo zaznamenané v lekárskej správe - pretože takéto závažné poškodenie zdravia by ošetrojúci lekár neopomenul vo svojej správe uviesť. V tejto súvislosti zároveň vylúčil - že v kontexte predmetných udalostí by bola poškodená schopná dokonale si umyť hlavu, tvár a zmyť tak krvné stopy. Navyiac o predmetných skutočnostiach sa nezmienili vo svojej výpovedi ani svedkovia - ktorí boli prítomní ihneď po predmetnom skutku s poškodenou. Tu súd poukazuje na výpovede predmetných svedkov.

Zranenia, ktoré boli spôsobené poškodenej boli preukázané jednak z prehliadky tela poškodenej zachytenej i na CD disku a i fotografiách (založené v spise na č. l. 251-253), ale predmetné zranenia boli potvrdené i lekárskejšími správami a predmetným vypracovaným znaleckým posudkom znalcom z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia.

Susedia - JUDr. B. L. v rámci svojej výpovede vypovedal - že na poškodenej videl že mala opuchnuté krvácajúce oko - ktoré videl. Obdobne vypovedala i svedkyňa Q. M. - ktorej sa poškodená sťažovala - že nevidí na pravé oko. Ona sama videla, že toto oko mala poškodená veľmi opuchnuté a podliate krvou.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že poškodená holdovala pod vplyvom alkoholu - súd poukazuje i na jej odsúdenie - v časovom období keď bývala v spoločnej domácnosti s obžalovaným. Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 0T/31/2018, zo dňa 18.marca 2018 bola poškodená uznaná vinnou podľa § 289 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. a uložený jej bol trest odňatia slobody v trvaní osem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Zároveň jej bol uložený i trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov. Predmetný žalovaný skutok bol dokonaný dňa 17.marca 2018. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.marca 2021. Poškodená vo výkone trestu odňatia slobody bola od 14.júla 2020 do 13.marca 2021.

Svedkyňa Q. M. vypovedala, že opakovane videla p. I. pod vplyvom alkoholu, totálne spité a veľmi často. Čo sa týka p. W. toho som takto nevidela.

-10- 2T/4/2020

Obžalovaný uznesením Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 5 Tp/47/2019, zo dňa 22.augusta 2019 bol obvinený vzatý do väzby s tým, že predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11.septembra 2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 1 Tpo/41/2019, zo dňa 11.septembra 2019.

Obžalovaný bol vzatý do väzby dňom 19.august 2019.

Obžalovaný bol vo väzbe do dňa 11.marca 2020 - t.j. do času rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 2 Tos/27/2019, zo dňa 11.marca 2020 - rozhodnutie, ktoré potvrdilo uznesenie Okresného súdu Bratislava IV pod sp.zn. 2 T/4/2020, zo dňa 04.marca 2020.

Súd predmetné skutočnosti uvádza z dôvodu - práve podstatné v súvislosti s osobou poškodenej - že táto i po dátume 19.august 2019 - kedy bol obžalovaný vzatý do väzby v tejto trestnej veci - i keď nebola vlastníčkou, spoluvlastníčkou predmetného bytu - kde malo dôjsť i k protiprávnemu konaniu dňa 19.augusta 2019 - bývala naďalej. V predmetnom byte vykonávala „nepristojnosti“ - pretože ostatní vlastníci v predmetnom bytovom dome podávali opakované sťažnosti na osobu poškodenej, pretože táto svojím správaním narušovala nočný kľud, porušovala domový poriadok, čo bolo riešené na schôdzi vlastníkov a i keď v tom čase obžalovaný (keďže tento bol výlučným vlastníkom) bol vyzvaný na zjednanie nápravy v byte. Správanie poškodenej totiž vo vzťahu k ostatným vlastníkom bytov bolo neakceptovateľné. Súd preto vo veci nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil poškodenej (v tomto konaní odporkyni) zdržať sa užívania nehnuteľnosti - bytu č. 12 na prvom poschodí vo vchode M. W. XX v K., ktorý sa nachádzal v bytovom dome ...

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení súd dospel k záveru, že obžalovaným svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním poškodenému ublížil na zdraví.

Objektom žalovaného trestného činu je ľudské zdravie, teda normálne funkcie ľudského tela vrátane riadnej funkcie všetkých orgánov. Predmetom útoku bol živý človek - poškodená K. I.. Páchatelom (subjektom) tohto trestného činu bol obžalovaný.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel smerujúci k spôsobeniu ujmy na zdraví. V súlade s definíciou ublíženia na zdraví (ustanovenie § 123 ods. 2 Tr.zák.) sa rozumie také poškodenie zdravia, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie a počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Obžalovaný vedome a úmyselne napadol poškodenú, ktorej týmto útokom spôsobil ujmu na zdraví. Týmto útokom boli poškodenému spôsobené zranenia - narazenie (kontúzia) tváre v okoločnicovej oblasti vpravo, viaceré narazenia (kontúzie) prednej strany hrudníka

-11- 2T/4/2020

obojsstranne, narazenie (kontúzia) pravého i ľavého ramena, narazenie (kontúzia) hrudníka v jeho zadnej časti vľavo, dvojnásobné narazenie (kontúzia) bedrovej oblasti vľavo, viacnásobné narazenie (kontúzia) ľavého stehna, narazenie (kontúzia) pravého kolena.

Práve na základe vykonanej prehliadky tela poškodenej - zo dňa 20. augusta 2019 (založená v spise na č. l. 251-253) - na základe charakteru hematómov (modrín) na tele poškodenej určiť, že predmetné popísané zranenia - ktoré boli i v predmetných lekárskejších správach vznikli v priebehu predmetného útoku voči poškodenej dňa 19. augusta 2019.

I keď poškodená bola v deň úrazu po útoku poškodená ošetrená lekárom - a tento v predmetnej lekárskej správe popisoval len hlavu a tvár - práve vzhľadom na predmetnú prehliadku tela poškodenej mal za to, že predmetné zranenia boli spôsobené dňa 19. augusta 2019.

I na základe - že s poškodenou bola „nespolupráca“ - znalec i v znaleckom posudku stanovil že u poškodenej išlo o údery tupým predmetom (predmetmi), ktorými mohli byť ruky či nohy útočníka, resp. k vzniku poranení došlo pádom, resp. nárazom (nárazmi) poškodenej o podlahu či stenu (alebo o iné tupé predmety).

Obžalovaný vypovedal len v prípravnom konaní. Vtedy vypovedal - že ... ja som ju asi trikrát sotil a ona trikrát padla na zem.

Na hlavnom pojednávaní na priamu otázku - vychádzajúc z výpovede samotného obžalovaného z prípravného konania (na súde využil svoje právo a vo veci nevypovedal) -

Otázka: Mohli pri sotení trikrát zo strany obžalovaného a trikrát padnutí zo strany poškodenej - s prihliadnutím na výpoveď obžalovaného vzniknúť predmetné poranenia?

Výpoveď: Mohli. Verzia výpovede obžalovaného môže byť pravdivá v súvislosti s mechanizmom zranenia. Mohlo to byť teda aj tak, že ju nemusel udierať, len od seba odsotiť a ona v dôsledku toho padla na zem.

V súvislosti so zlou zrážanlivosťou - a teda s hematómami, ktoré mala poškodená na tele (viď zápisnica o prehliadke tela poškodenej) - toto znalec skôr vylúčil - pretože vypovedal - ... k vzniku takýchto hematómov treba zväžiť možnosť určitého traumatického pôsobenia nárazu, stlačenia, spontánne hematómy by sa u poškodenej tvorili priebežne a pri obhliadke tela by boli zistené hematómy v rôznom štádiu rezorpcie.

Preto v danom prípade mal súd za to, že uviedol - kontúzie.

V dôsledku predmetných zranení bola ošetrená v nemocničnom zariadení ambulantnou formou. Predmetná liečba si vyžiadala aplikáciu lokálnych liečiv na podporu vstrebávania hematómov či lokálnych analgetík - proti bolesti. Pokiaľ išlo o bolestivosť jednotlivých zranení - nielen na základe výpovede poškodenej, ale i znalec potvrdil - bolestivosť možno hodnotiť ako bolestivosť strednej intenzity s postupným znižovaním jej intenzity - t.j. po uplynutí dvoch - troch týždňov bolesti u poškodenej úplne odzneli.

Predmetné vzniknuté zranenia okrem bolesti spôsobili najmä porušenie vzhľadu tváre poškodenej spôsobené hematómom v oblasti pravého oka a mierne obmedzenie pohyblivosti zranených častí tela spôsobené najmä bolestivosťou postihnutých častí tela.

Poškodená bola obmedzovaná na obvyklom spôsobe života najmä v prvé dni po vzniku zranení - a to najmä ako to uvádzala i poškodená bolestivosťou, možným obmedzením hybnosti postihnutých častí tela a poškodením vzhľadu tváre. Predmetné ťažkosti boli vyjadrené práve v prvé dni po vzniku zranení. Nielen poškodená, ale i znalec konštatoval - že predmetná intenzita postupne klesala a možné bolo stanoviť, že po štrnástich

-12- 2T/4/2020

dňoch od vzniku zranení popísané ťažkosti poškodenú na bežnom spôsobe života obmedzovali len minimálne a po dobu troch týždňov už predmetné ťažkosti u poškodenej sa nevyskytovali žiadne.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný dopustil skutku ako plne trestne zodpovedný subjekt, konajúci v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a/ Trestného zákona. Obžalovaný totiž tým, že fyzicky zaútočil na poškodenú a túto fyzicky napadol vykonal niečo, čo poškodenej spôsobilo ublíženie na zdraví. Jeho úmysel smeroval k samotnému ublíženiu na zdraví a k jeho spôsobeniu.

Tu súd vychádzal práve z vyjadrení znalca, ktoré uviedol na súde a to i v súvislosti s predmetnými hematómami - ktoré mala poškodená a v súvislosti s útokom obžalovaného a jeho vyjadrenia v záveroch

znaleckého posudku v súvislosti s mechanizmom a spôsobom zranenia. Na tejto skutočnosti nemení nič ani skutočnosť, že by teoreticky súd mohol vychádzať - že zo strany obžalovaného by išlo len o odsotenie a pád poškodenej na zem a následne jej zdvihnutie. Predmetné zranenia vznikli totiž v príčinnej súvislosti s útokom obžalovaného. Nebyť útoku obžalovaného ku zraneniam by nedošlo (vždy sa totiž vyžadovala k tomu iná osoba (odsotenie, údery tupým predmetom, prípadným následným pádom). Poškodená si predmetné zranenia sama nespôsobila.

Pokiaľ poškodená vypovedala k osobe obžalovaného - jeho osobnosti a to podľa všetkého trpí takou hraničnou poruchou osobnosti, kde on absolútne nedokáže mať emócie pod svojou kontrolou. On dostáva takzvané, také tie záchvaty amokové a on si ani nepamä...on normálne mi povie, že nevie, čo spravil. Po takom ataku. On má výpadok.

Súd dáva do pozornosti vypracované znalecké posudky vo vzťahu k osobe obžalovaného - pobyt obžalovaného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Agresivita obžalovaného netvorí dominantnú črtu osobnosti. Regulačné mechanizmy nepokrivajú v emočnej záťaži potláčanú agresivitu. nebola u neho objektivizovaná agresivita ako dominantná črta osobnosti, pokiaľ sa vyskytne agresívne správanie je reaktívneho charakteru.

Predmetný čin bol spáchaný na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods. 1 písm. c/ Tr.zák. - chránenou osobou sa rozumie blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr.zák. blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v rodinnom alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby len vtedy, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá právom pociťovala ako ujmu vlastnú.

I keď obžalovaný v prípravnom konaní - v rámci svojho výsluchu dňa 20. augusta 2019 vypovedal rozporne (počas dokazovania na súde využil svoje právo a vo veci po celý čas nevypovedal) - súd vychádzal s prihliadnutím na výpoveď poškodenej, ale i svedkov, ktorý boli vypočutí v predmetnej veci - že medzi obžalovaným a poškodenou v čase spáchania skutku išlo o družský vzťah.

V rámci svojho výsluchu dňa 20. augusta 2019 vypovedal:

Uvádzam, že v byte na M. W. bývam so svojou družkou K. I., bývame tam spolu tri roky ....

Ešte by som chcel uviesť, že K. už nepovažujem za svoju družku, považujem ju za spolubývajúcu, ktorá nechce odísť. Dokonca už spolu ani sexuálne nežijeme.

Poškodená v rámci prípravného konania ((dňa 20. augusta 2019) vypovedala, osobu

-13- 2T/4/2020

obžalovaného považujem za veľmi blízku. Od mesiaca január 2019 poškodená potvrdila, že intímne spolu nežili. Žili však v spoločnej domácnosti a i samotný obžalovaný - vzhľadom na vyššie uvedené uviedol - že bol medzi nimi družský vzťah.

V osobe obžalovaného súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali jeho trestnú zodpovednosť.

Súd mal tak za to - že v danom prípade boli naplnené znaky trestného činu - prečinu ublíženia na zdraví vo vzťahu k poškodenej. Nie je možné vo veci aplikovať ustanovenie § 10 ods. 2 Tr.zák. - a to práve na charakter zranení, jeho spôsob, samotný mechanizmus zranenia. Samotný spôsob vykonania ako i následky nie sú tou okolnosťou - v rámci ktorého by bola závažnosť nepatrná.

Tak ako už súd v rozsudku konštatoval predmetné zranenia poškodenej si vyžiadali lekárske ošetrenia, následne vyšetrenia. Počas predmetnej doby práceneschopnosti, ktorá bola stanovená na čas štrnásť dní - s prihliadnutím na predmetné zranenia, ktoré poškodená utrpela si tieto vyžiadali predmetnú liečbu - ktorá prebiehala ambulantnou formou. Zranenia si vyžiadali aplikáciu lokálnych liečiv na podporu vstrebávania hematómov, či lokálnych analgetík, užívanie liekov proti bolesti. Predmetná bolestivosť bola posudzovaná ako bolestivosť strednej intenzity s postupným znižovaním jej intenzity - predmetná bolestivosť strednej intenzity s postupným znižovaním jej intenzity - odznenie bolo po uplynutí dvoch - troch týždňov. Tiež ako už bolo konštatované - bola poškodená obmedzená na obvyklom spôsobe života najmä v prvé dni po vzniku zranení - a to najmä predmetnou bolestivosťou, možným obmedzením hybnosti postihnutých častí tela a poškodením vzhľadu tváre. Vyjadrené boli najmä v prvé dni po vzniku

zranení, ich intenzita postupne klesala a je možné stanoviť, že po 14 dňoch od vzniku predmetných zranení popísané ťažkosti poškodenú na bežnom spôsobe života obmedzovali minimálne a po troch týždňoch od vzniku zranení sa ťažkosti u poškodenej nevyskytovali žiadne.

U poškodenej tak išlo o predmetné ublíženie na zdraví - pretože došlo k poruche jednotlivých orgánov. Išlo tak o zmenený stav - práve predmetnými bolesťami, obmedzením hybnosti postihnutých častí tela, poškodením vzhľadu tváre. Išlo tak o objektívny stav ktorý bol v predmetnom lekárskom ošetrení, následne v predmetnom lekárskom vyšetrení a následne v predmetnom liečení - do dobu trvania liečby 14 dní. Tak ako to bolo uvedené išlo o poškodenie zdravia - počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený u poškodenej jej obvyklý spôsob života. Predmetný zásah tak negatívne zasiahol do jej zdravotnej sféry a rezultoval i v ovplyvnení jej života. Predmetná porucha zdravia poškodenej sťažila jej obvyklý spôsob života, ako i výkon jej obvyklej činnosti - ktorá trvala niekoľko dní. Nešlo o nepatrný charakter - vid' vyjadrenie znalca, že išlo vo vzťahu k poškodenej o bolestivosť strednej intenzity.

Súd v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr.por. - nehodnotil predmetné dôkazy izolované - ale v súhrne a po starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Súd v danom prípade preto upravil skutkovú vetu - a to spôsobom takým, že táto odrážala výsledky vykonaného dokazovania.

Požiadavka vyslovená v § 278 ods. 1 Tr.por. - aby súd rozhodoval len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu neznamená, že musí ísť o úplnú zhodnosť, tzv. skutkovej vety obžalobného návrhu a rozsudku, niektoré skutočnosti uvedené v obžalobe môžu odpad-

-14-

2T/4/2020

núť, niektoré zase pribudnúť, nesmie sa však zmeniť podstata konania. Podstata skutku totiž znamená a spočíva v konaní páchatela a v následku, ktorý bol týmto konaním spôsobený a ktorý je relevantný z hľadiska trestného práva. Súd musí na jednej strane skutok uvedený v obžalobe prejednať v celom rozsahu, na strane druhej má právo, dokonca povinnosť do rozhodnutia premietnuť výsledky hlavného pojednávania, ktoré prípadné údaje uvedené v obžalobe modifikujú alebo aj negujú, pokiaľ sa neporuší totožnosť skutku.

Práve vzhľadom na dokazovanie v predmetnej veci, ktoré súd vykonal - preto v danom prípade upravil skutok, ktorý vo vzťahu k obžalovanému bol preukázaný tým, že totožnosť skutku neporušil.

Pokiaľ išlo o predmetné obdobie - ktoré bolo uvedené v obžalobnom návrhu do dňa 19. augusta 2019 - toto ako bolo konštatované nebolo dokazovaním preukázané.

Na základe takéhoto dokazovania mal súd za to, že v danom prípade sa obžalovaný tak nedopustil žalovaného trestného činu - zločinu týrania týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr.zák. - ako bolo žalované prokurátorom.

Vo všeobecnosti, pokiaľ ide o dikciu § 208 ods. 1 Tr.zák. - z nej vyplýva, že zákon síce demonštratívne (pod písm. a/ až e/) uvádza rôzne formy konania, ktorými páchatel môže naplniť skutkovú podstatu trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, podstatou konania páchatela, a teda bez ohľadu na to ktorou z demonštratívne uvedených foriem sa ho dopustí, však musí vždy byť týranie blízkej a zverenej osoby alebo osoby, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúce jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie.

Podľa ustálenej súdnej judikatúry pod pojmom „týra osobu“ - v zmysle § 208 Tr.zák. treba rozumieť zlé zaobchádzanie s blízkou alebo zverenou osobou, ktorým páchatel so zreteľom na formu použitého násillia a jeho následky prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, také konanie sa vyznačuje určitou mierou trvalosti prípadne aj sústavnosti, pričom nevyžaduje, aby blízkej osobe, alebo zverenej osobe vznikla ujma na zdraví ale musí ísť o konanie, ktorá blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť, bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.

Ide teda o telesnú alebo duševnú bolesť, ktorá ovplyvňuje obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvá celkom krátky, prechodný čas.

Absencia syndrómu týranej osoby alebo postraumatickej stresovej poruchy u poškodených automaticky neznamená, že by páchatel nemohol svojím konaním naplniť znaky základnej skutkovej podstaty trestného činu - zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 Tr.zák. Na druhej strane však nezistenie takéhoto syndrómu alebo poruchy (ako to bolo v tomto prípade), prípadne aj iných obdobných porúch poškodených nemožno prehliadnuť, pretože v určitom a nie nepodstatnom smere, ich absencia

nasvedčuje tomu, ako na nich celkovo pôsobilo konanie páchatel'a. V takýchto prípadoch možno s určitou istotou konštatovať, že konanie páchatel'a nedosahovalo takú intenzitu a nebolo takého rozsahu, že by spôsobilo vznik takýchto stavov u poškodených, teda v konečnom dôsledku išlo o menej závažnú formu konania oproti konaniu, ktoré by takýto syndróm alebo poruchu u poškodených spôsobilo. V tomto prípade konanie obžalovaného je potrebné posudzovať komplexne vo všetkých súvislostiach. Predmetné nedorozumenia medzi nimi vznikala najmä z dôvodu nepracovania poškodenej, jej požívania alkoholických nápojov. Z dôvodu, že poškodená ne-

-15-

2T/4/2020

pracovala, nehľadala si prácu podľa výpovede obžalovaného (čo ani samotná poškodená nespochybnila a teda nevyvrátila) - celú domácnosť obžalovaný financoval. Poškodená tak nemala žiadnu snahu zmeniť svoj život. Toto boli dôvody ich hádok. Z toho vyplývalo niekedy nielen zo strany obžalovaného, ale i zo strany oboch k negatívnym faktorom - čo bolo súčasne najvýznamnejšou pohnútkou konania v spojení s neprimeranou predstavou o fungovaní bežnej domácnosti.

Čo sa týkalo psychického nátlaku, vyhrážania, ponižovania, zastrasovania - ktoré smerovalo ku poškodenej - toto sa musí premietnuť do významnejších stôp na jej psychike v podobe pretrvávajúcej úzkosti, výrazného strachu, pocitov beznádeje a teda poškodená musí takýto stav pociťovať ako ťažké príkorie.

Pre prijatie takéhoto záveru však súd nemal k dispozícii dostatok presvedčivých dôkazov a preto mal za to, že konanie obžalovaného nespĺňalo podmienku vyššieho stupňa hrubosti, bezcitnosti alebo bezohľadnosti.

I keď ich vzťahy partnerské neboli súladné - a teda aké by mali byť podľa zaužívaných štandardov (t.j. nenadávanie si, stála hádavosť, vzájomné urážanie vulgarizmami a vzájomným krikom, prípadná ak bola - nebolo to však preukázané žiadnymi verifikovanými dôkazmi - ojedinelý fyzický konflikt)- toto nemožno - pokiaľ ide o týranie všeobecne považovať.

Obžalovaný nepoprel - že v rámci predmetného rodinného a teda partnerského života používal nevhodné a neprimerané spôsoby a praktiky, ktoré nie sú akceptovateľné, avšak následok jeho konania nedosahuje nevyhnutné pojmové znaky žalovaného trestného činu - zločinu týrania blízkej a zverenej osoby.

Súd mal za to, že a na základe vykonaných dôkazov je možné ustáliť, že konanie obžalovaného bolo podmienené dlhodobým nesúladom v partnerskom živote, ich spolužitie s poškodenou bolo spolunažívaním dvoch rizikových zraniteľných jedincov s diametrálne odlišnými názormi na život, rozdielnym hodnotovým systémom a nesúladnými predstavami o fungovaní partnerského vzťahu.

O týranie všeobecne musí ísť o trvalejšie a sústavnejšie konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním a tým, aj, že sa pravidelne opakuje, a poškodenou osobou je pociťované ako príkorie a šikanovanie - čo v konečnom dôsledku spôsobuje a vyvoláva v poškodenej osobe strach, prípadne aj poruchy osobnosti. Takéto okolnosti v danom prípade neboli preukázané (u poškodenej bolo zistené požívanie alkoholických nápojov).

Súd nemal v danom prípade žiadne dôkazmi podložené relevantné čiastkové skutky - dokonané obžalovaným s výnimkou práve dňa 19. august 2019.

Obaja potvrdili (svedkovia susedia - tiež potvrdili) - že vzájomné vzťahy boli narušené - medzi nimi boli používané vulgarizmy a teda expresívne slová, hlasné hádky - pokiaľ však išlo o takéto správanie bolo to vzájomné a obojstranné.

Je potrebné uviesť a zároveň zdôrazniť - že v konaní pred súdom k uznaniu viny môže dôjsť len na základe nespochybniteľného presvedčenia súdu o tom, že vykonané dôkazy jednoznačne usvedčujú páchatel'a zo spáchania žalovaného trestného činu (zločinu týrania blízkej a zverenej osoby - žalovaný prokurátorom) po každej stránke žalovaného trestného činu.

-16-

2T/4/2020

Z vykonaného dokazovania, ktoré vo veci súd vykonal a to najmä zo záverov znaleckých posudkov znalca psychológa vo vzťahu k poškodenej, ako i samotnej výpovede poškodenej je možné ustáliť záver, že neboli naplnené znaky žalovaného trestného činu - zločinu.

Ako bolo preukázané i znaleckým vyšetrením vo vzťahu k poškodenej - jej stav zvyšoval pohotovosť k náladovosti, vysokej reakčnej pohotovosti a možným afektívnym výbuchom - čo je v súlade s jej osobnostnou štruktúrou. Čo sa týkalo jej motivácie s určitou pravdepodobnosťou je možné predpokladať dlhodobý konfliktný vzťah dvoch nekompatibilných jedincov, bol vylúčený ani iný motív (v.s. zisťný).

Ich partnerský vzťah bol hodnotený ako ambivalentný - na jednej strane bol však (dokazovaním to bolo i preukázané) - obžalovaným vo vzťahu k poškodenej zabezpečený sociálnymi podmienkami (spoločným bývaním a aktuálnym materiálnym zabezpečením) na strane druhej - výrazne negatívny - odmietavý.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Spôsob spáchania skutku bol podľa súdu závažný vo vzťahu k poškodenej z dôvodu, že tejto ublížil na zdraví - z jeho strany išlo o fyzické zaútočenie na poškodenú v dôsledku, ktorých táto utrpela zranenia, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie ako i liečenie s dobou liečenia štrnásť dní. Súd vo veci poukazuje na predmetné zranenia, ktoré boli poškodenej spôsobené v súlade s predmetnými lekáorskými správami a so závermi znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia - súd v tejto súvislosti poukazuje i na záujem na ochrane ľudského zdravia, ktoré musia byť osobitne chránené.

Vo vzťahu ku obžalovanému súd zistil len poľahčujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 36 písm. j/ Tr.zák. - t.j., že pred spáchaním žalovaného skutku - ale i po dokonaní predmetného skutku viedol riadny život. Predmetná skutočnosť vyplynula z odpisu registra trestov - z ktorého nebol preukázaný žiadny negatívny záznam. Obžalovaný je v riadnom pracovnom pomere - a to v spoločnosti Volkswagen Slovakia, a.s. - kde je zamestnaný od 01.decembra 2016. I po tom, čo bol prepustený z väzby na slobodu - opätovne mu zamestnávateľ umožnil sa v jeho spoločnosti zamestnať. Jeho plnenie pracovných povinností zamestnávateľ hodnotil s dobrými výsledkami, svoje pracovné povinnosti si plnil v požadovanej kvalite a v stanovenom čase. So svojimi kolegami ako aj vedúcimi pracovníkmi vychádzal dobre, ako na pracovisku, tak aj mimo neho. Na základe výborných pracovných výsledkov mal obžalovaný vysoké osobné hodnotenie.

Iné poľahčujúce (§ 36 Tr.zák.) okolnosti, ale ani príťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.) zistené neboli.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu

-17- 2T/4/2020

k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Každý trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladá v predpísanom konaní na to povolaný súd páchatel'ovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda následnou represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestu. Uložený trest má zároveň pôsobiť preventívne, a to tak vo vzťahu k páchatel'ovi (individuálna prevencia), ako aj v rámci spoločnosti (generálna prevencia).

Základná trestná sadzba pri žalovanom trestnom čine - prečine podľa § 156 ods. 2 Tr.zák. - bola jeden rok - tri roky - s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr.zák. - to bola sadzba upravená - jeden rok - dva roky štyri mesiace.

Súd vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho pomery, s ohľadom na jeho možnosť nápravy, berúc do úvahy spôsob spáchania činu a jeho následok, dospel k záveru, že uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu postačí na jeho prevýchovu a nápravu. Súd je názoru, že takýto druh a výmera trestu - najnižšia - keďže súd mohol ukladať trest odňatia slobody

od jedného roka do dva roky štyri mesiace - vo vzťahu k obžalovanému bude vo vzťahu k jeho osobe na neho pôsobiť dostatočne prevýchovne a takýto trest bude predstavovať dostatočnú morálnu satisfakciu. Zároveň na druhej strane súd i takýmto uloženým trestom - dáva jasný signál v rámci generálnej prevencie - že takéto protiprávne konanie je absolútne neprijateľné.

Práve počas plynutia skúšobnej doby bude mať možnosť preukázať, že spáchanie skutku bolo len mimoriadnym vybočením z medzí inak jeho riadneho života - čiastočne toto bolo preukázané i počas výkonu realizácie probačného dohľadu - ako náhrada mzdy - kedy na probáciu ku dňu 26. august 2021 sa dostavil celkovo trinásťkrát - pričom z dôvodu prijatých opatrení súvisiacich s výskytom prenosného ochorenia COVID-19 sa probácia vykonala i telefonicky a to trikrát. Obžalovaný na predmetných probáciách s probačnou a mediačnou úradníčkou spolupracoval. Predmetné povinnosti a obmedzenia riadne dodržiaval.

Podľa názoru súdu je takto uložený podmienený trest odňatia slobody zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli Trestný zákon, a to tak v rámci jeho pôsobenia na osobu obžalovaného ako aj z hľadiska jeho pozitívneho vplyvu na ostatných členov spoločnosti.

Pokiaľ išlo o skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia - aj tu vzhľadom na osobu obžalovaného (v súvislosti s jeho doterajšou bezúhonnosťou, zamestnanosťou) - i keď podľa § 50 ods. 1 Tr.zák. - je výmera skúšobnej doby jeden rok - päť rokov - súd v danej veci uložil skúšobnú dobu v trvaní jeden rok.

Už samo trestné stíhanie obžalovaného, jeho negatívne hodnotenie osoby a ich činu rozsudkom, hrozba budúceho eventuálneho výkonu trestu, obmedzenia a podmienky týkajúce sa správania odsúdeného v priebehu skúšobnej doby bude mať samo o sebe z hľadiska nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie svoje účinky.

-18- 2T/4/2020

Záležať bude teda výlučne na obžalovanom, či účel trestu bude dosiahnutý aj bez jeho výkonu, alebo či spôsobom svojho života dá podnet k tomu, aby súd vyslovil, že v skúšobnej dobe sa neosvedčil a trest odňatia slobody výkon, ktorého mu bol podmienenčne odložený sa vykoná.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom tunajšieho súdu.